

DEVET KAPIJA TVOGA TELA

Ova pesma je Madlen samo za tebe
To je naša prva tajna pesma o voljena
Dan je lep i rat je tako lep Bude li trebalo
u njemu umreti

Ti čak i ne znaš devojko ima devet kapija u
[tvome telu
Ja ih znam sedam a dve su mi zatvorene
Na juriš sam zauzeo četiri ušao sam u njih i ne
[misli
da ću tako lako izići
Jer sam ušao u tebe kroz tvoje zvezdane oči
I kroz tvoje uši Rečima kojima komandujem i
[koje
predstavljaju moju pratnju

Desno oko moje drage prva kapijo moje ljubavi
Bila si spustila zavesu trepavica
Stajale su postrojene kao crni vojnici slikani na
grčkim vazama teška zavesa kapka

Od velura
Sakrivala je tvoj pogled jasan
I težak
Sličan našoj ljubavi

Levo oko moje drage druga kapijo moje ljubavi
Slično svojoj prijateljici skromno u ljubavi teško
[kao ono
O kapijo što vodiš u njeno srce moju sliku i moj
osmeh koji sija
Kao zvezda sličan tvojim očima koje obožavam
Dupla kapijo pogleda ja te obožavam

Desno uho moje drage treća kapijo
Tek tebe osvojivši uspeo sam da otvorim širom
dve prve kapije
Uho bilo si kapija moga glasa koji te je ubedio
Da volim tebe koje si u Sliku unelo smisao preko
[Misli

Takođe i ti uho levo koje si kapija moje drage
[i to četvrta
O vi uši moje drage ja vas blagosiljam
Kapije koje ste se otvorile na moj glas
Kao što se ruže otvaraju pred milovanjem proleća
Preko vas moj glas i moje naredbe
Prodiru u celo Madlenino telo
A za njima ja koji sam sav čovek i takođe sav
[pesma
Pesma njene želje koja čini da i sâm sebe volim

Nozdrvo leva moje drage peta kapijo moje
[ljubavi i naše žudnje
Tuda ću ući u telo moje drage
Ući ću u njega nežno mirisom muškim
Mirisom moje žudnje
Oštrim mirisom muškim koji će opiti Madlenu

Nozdrvo desna šesta kapijo moje ljubavi i našeg
[uživanja
Ti koja ćeš udisati kao i tvoja susedka miris
[moga tela
I naš pomešani miris jači i divniji od proleća u
[cveću
Dvostruka kapijo nozdrva volim tebe koja
[obećavaš
toliko najsuptilnijih uživanja
Crpljenih iz riznice mirisâ i opojnosti

Madlenina usta sedma kapijo moje ljubavi
Video sam te kapijo crvena koja si bezdan moje
[požude
A vojnici što stoje tamo na straži izgubljeni od
[ljubavi

vikali su mi da se predaju
O kapijo crvena i nežna
Postoje o Madlen još dve kapije
Koje ne poznajem
Dve kapije tvoga tela
Tajanstvene

Osma kapija moje lepe ljubavi
O moje neznanje slično slepim vojnicima što ginu
[na preprekama
pod plovnim mesecom Flandrije
Ili sličnije istraživaču što umire od gladi žeđi i
[ljubavi

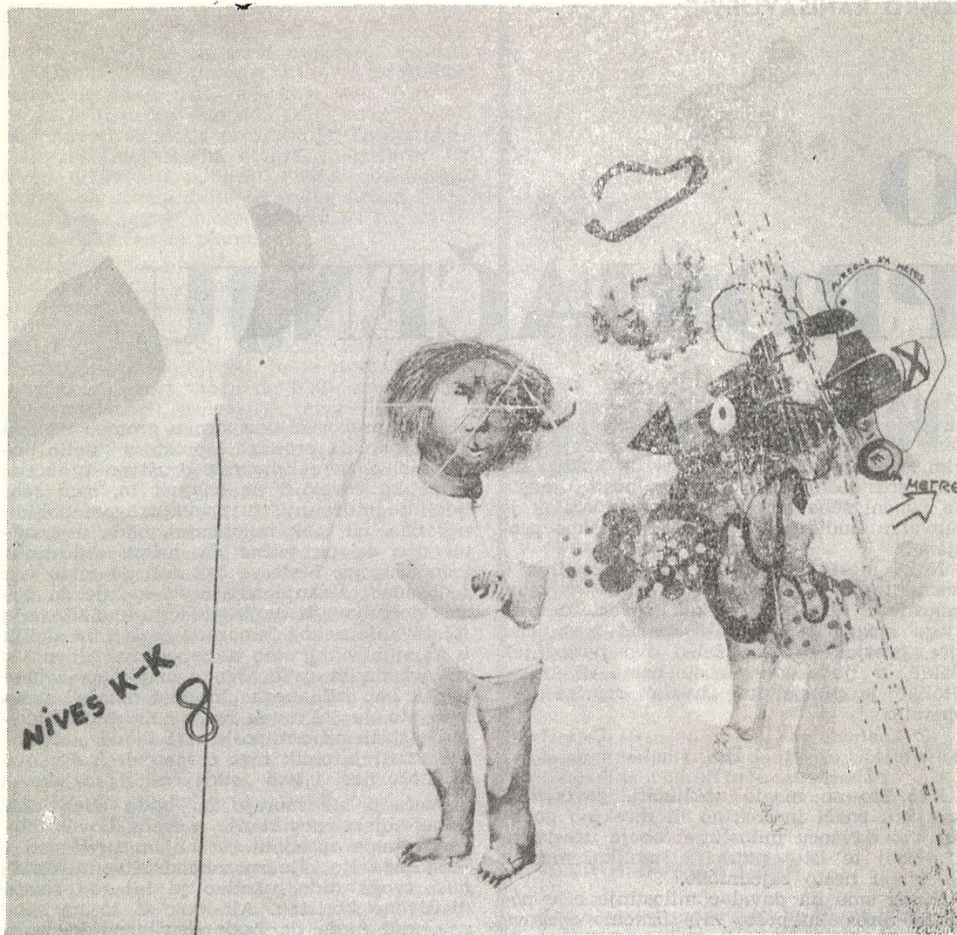
GIJOM APOLINER

u devičanskoj afričkoj prašumi
Mračnijoj od Ereba
Svetijoj od gaja Dodoninog
A zna za obližnje vrelo svežije od vodâ
[Kastalije
Ali moja će ljubav tamo pronaći svoj hram
I okrvavivši predvorje koje brani nežna hidra
[nevinosti
Otkriće u njoj i učiniti da izbije najvreliji gejzir
[sveta

O moja Madlen moja ljubavi
Ja sam već gospodar osme kapije

A ti kapijo deveta još tajanstvenija
Koja se otvaraš između dveju bisernih planina
Još tajanstvenija od ostalih
Kapijo čarolijâ o kojoj ne sme da se misli glasno
Ti si takođe moja
Najuzvišenija kapija
Jer u rukama imam
Ključ onaj jedini koji otvara
Svih devet kapija

O kapije otvorite se kad ja zapovestim
Ja sam gospodar Ključa

REGRUT

Mladiću
Dvadesetogodišnji
Koji si video takve strahote
Šta ti misliš o ljudima svoga detinjstva
Ti
Znaš šta su
Hrabrost i podmuklost

Ti
si
gledao
smrti
u
lice
više
od
sto
puta
ti
ne
znaš
šta
je
život
Predaj svoju neustrašivost
Onima što će doći
Posle tebe

Mladiću
Ti si veseo tvoje pamćenje je okrvavljeno
Tvoja duša je takođe crvena
Od radosti

Ti si upio život onih što su poginuli pored tebe
Ti si odlučan
Sada je 17 časova i ti bi umeo
Da umreš
Ako ne bolje no stariji od tebe
A ono barem smernije

Jer ti poznaješ bolje smrt nego život
O nekadašnja slasti
Iskonska sporosti

ŽABNJAK

Kraj obala ostrvca
Tiho se ljuljaju prazni čamci
Sada
Ni nedeljom ni radnim danom
Ni slikari ni Mopasan ne voze u njima goloruki
Svoje dame sisate i glupe kao točak
Cunovi mali
Kako vas želim dok vas gledam tako
Kraj obalâ ostrvca

SINAGOGA

Otomar Šolem i Abraham Leveren
Oba u zelenim šeširima u rano jutro u subotu
Idu u sinagogu ne obraćajući pažnju na Rajnu
I brežuljke na čijim se padinama rumene
[vinogradi]

Glasno se svađaju i jedan drugom viču stvari
[koje se]

jedva mogu prevesti
Kopile začeto u razvratu ili neka se đavo useli
u tvoga oca
A stara Rajna da bi prikirila osmeh okreće se
obarajući svoje plovno lice
Otomar Šolem i Abraham Leveren su gnevni

Zato što subotom ne mogu da puše
A oko njih hrišćani prolaze sa zapaljenim
[cigarema]

I još zato što su i Otomar i Abraham zaljubljeni
U Liju koja ima oči kao košuta i trbuh sasvim
[malčice]
isturen

Ali stigavši u sinagogu oni će zajedno
Poljubiti toru pridružiti svoje zelene šešire
Među svečanim palmovim granjem
Otomar će se pevajući nasmešiti Abrahamu

Neskladno će zapevati i od njihovih dubokih
[muških glasova]
Levijatan na dnu Rajne počće da stenje kao
[glas jeseni]
A u sinagogi punoj šešira počće da treperi
[ulubim]

Hanotein ne Kamof bagoim tolaboť baleumim.
Preveo sa francuskog **PETAR VUJIČIĆ**

U ANINOM VRTU

ZAISTA DA ŽIVIMO U HILJADU SEдамSTO I ŠEZDESETOJ

Baš tu godinu ste Ana pročitali na ovoj kamenoj
[klupi]

I kad bih ja na nesreću bio Namac
Ali kad bih se srećom nalazio pored vas
Onda bismo govoreći gotovo sve vreme francuski
O ljubavi govorili sasvim zamagljeno
I oslonivši se samozadovoljno o moju ruku
Vi biste me slušali kako vam govorim o Pitagori
Misleći pri tom na kavu i o tom kako će nam je
[poslužiti]

Tek sa pola časa

A jesen bi bila slična ovoj jeseni
Krunisana vencem od žutikovine i vinove loze

I prekinuvši razgovor ja bih se duboko klanjao
Plemenitim ugojenim damama čežnjivih pogleda

Za vreme dugih večeri
Polako i potpuno sam

Ja bih isprobavao gusti tokaj ili malvaziju
Zatim bih oblačio svoj španski kamzol
Da bih izišao na put kojim će
Stići u svojim starim kočijama
Moja baka koja bi se pravila da ne razume
[nemački]

Pisao bih stihove pune mitologije
O vašim grudima seoskom životu i damama
Iz okoline

Često bih slomio svoj štap
O leđa kmeta

Voleo bih da slušam muziku dok jedem
Šunku

Kleo bih vam se na nemačkom kunem vam se
Dok me ne biste iznenadili kako zaneseno ljubim
Ovu riđu služavku

I za vreme šetnje u šumi
Morali biste da mi udelite oproštaj

Ja bih jedno vreme pevuošo
A zatim bismo dugo osluškivali večernje glasove